

[Første næstformand.]

3) *Første behandling af:*

Forslag til lov om adoption.

4) *Fortsættelse af første behandling af:*

Forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1956 til 31. marts 1957.

Mødet hævet kl. 16⁵¹.

38. møde.

Torsdag den 15. december kl. 13.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om ændring af omsætningsafgiften af manufakturvarer og beklædningsgenstande m. v. [af Weikop m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning findes i tillæg A. sp. 847, fremsættelsen i tidenden sp. 1287).

Sagen sættes til forhandling.

Finansministeren (Kampmann): Jeg går ud fra, at det fremsatte forslag til folketingsbeslutning om ændring af omsætningsafgiften af manufakturvarer og beklædningsgenstande m. v. kan tages som udtryk for, at man nu fra konservativ side erkender denne lovgivnings nødvendighed, og at det, at man har fremsat dette forslag til folketingsbeslutning, må tages som udtryk for, at man udelukkende ønsker en anden teknisk indretning af lovgivningen. Dette kan naturligvis drøftes, og jeg skal gerne fremsætte nogle bemærkninger til de 3 punkter, der er nævnt i forslaget til folketingsbeslutning.

Først vedrørende problemet om engroskontra detailbeskatning. Af fordele ved en engrosbeskatning i modsætning til detailbeskatning vil jeg først og fremmest nævne, at toldvæsenet under engrosbeskatning har

et langt mindre antal virksomheder at kontrollere end ved detailbeskatning — i øjeblikket er det godt 7 000 mod skønsmæssigt anslået 50 000—60 000, hvis man gik over til detailbeskatning. Det store antal detailvirksomheder vil selvsagt stærkt vanskeliggøre en effektiv kontrol med afgifternes rigtige erlæggelse i detailledet, og en af fordelene ved forbrugsafgifter skulle jo netop være, at der ikke gaves så megen mulighed for det skattesnyderi, som vi alle ved finder sted i et vist omfang ved indkomstbeskatningen.

Dernæst er engrosvirksomhederne betydeligt mere regnskabskyndige end detailhandlerne og magter derfor bedre regnskabet med afgiftens opkrævning. Under den tidligere lov om tøjkat viste det sig, at mange detailhandlere ikke var i stand til at føre eller i hvert fald ikke førte et tilfredsstillende afgiftsregnskab, og detailhandlerne beklagede sig derfor over, at beskatningen gjorde dem til lovovertrædere.

Det er vist en udbredt anskuelse hos fabrikanter og grossister, at en omlægning til detailledet ville betyde en betydelig lettelse af deres arbejde med afgiften; men dette er ikke rigtigt, og jeg er glad for at få en lejlighed til at konstatere det. Fabrikanter og grossister måtte fortsat af hensyn til kontrollen med afgifterne føre særligt regnskab med de afgiftspligtige varer, bl. a. fordi disse virksomheder i et vist omfang sælger varer direkte til brugere. Endvidere måtte toldvæsenet til brug ved kontrollen med detailforretningernes afgiftserlæggelse indhente oplysninger fra fabrikker og grossister om de enkelte handlendes køb af afgiftspligtige varer, og endelig måtte fabrikanter og grossister ved salg af varer til detailforretninger anføre, hvilke varer der er afgiftspligtige, da det i praksis ikke vil være muligt for alle landets detailhandlere at afgøre, om varerne er afgiftspligtige, bl. a. fordi det ikke vil være muligt at underrette denne vide kreds om afgørelserne i de mange tvivlstilfælde, som forelægges administrationen. Under den gældende ordning udsendes med mellemrum sådanne meddelelser til alle anmeldte virksomheder, hvoraf mange dog ved brancheorganisationernes medvirken bliver holdt løbende underrettet om nye afgørelser indenfor deres branche.